

РАДА ЄВРОПИ
КОМІТЕТ МІНІСТРІВ

ПРИЙНЯТО
Комітетом Міністрів на 83 сесії
від 16 листопада 1988 р.

ДЕКЛАРАЦІЯ
про рівноправність жінок та чоловіків

Держави - члени Ради Європи,

1. Нагадуючи про те, що рівноправність жінок та чоловіків належить до основних прав людини, і це право закріплене в якості основного в багатьох міжнародних документах, в яких ці права записані, і які забезпечуються національними конституціями і законами;
 2. Пам'ятаючи про свої зобов'язання - згідно Статуту Ради Європи - поважати ці основні права;
 3. Будучи переконаними, що людство може збагачуватись і розвиватись, лише якщо будуть враховуватись прагнення, інтереси і таланти представників кожної статі;
 4. Констатуючи, що в сучасному суспільстві між жінками та чоловіками існує нерівність *de jure* та *de facto*;
 5. Усвідомлюючи той факт, що дискримінація за ознакою статі в політичній, економічній, соціальній, освітній, культурній та в багатьох інших сферах стає на перешкоді визнанню, використанню та здійсненню прав людини та основних свобод;
 6. Будучи переконаними в тому, що для досягнення справжньої рівноправності жінок та чоловіків слід проводити глобальну політику, і до цієї політики мають бути залучені органи влади, групи осіб та окремі особи;
- I. Підтверджують свої зобов'язання щодо принципу рівноправності жінок та чоловіків, який є основною умовою демократії та вимогою соціальної справедливості;
- II. Засуджують будь-які прояви переваги однієї статі над іншою, оскільки вони призводять до вкорінення ідеї про вищість або підлеглість однієї статі у відношенні до протилежної та виправдовують верховенство чи панування однієї статі над іншою;
- III. Висловлюють жаль з приводу недовикористання суспільством людських ресурсів, що є результатом ставлення та дій противників рівноправності статей;
- IV. Схвалюють діяльність, яка проводилась і проводиться на світовому, регіональному та національному рівнях з метою досягнення рівноправності жінок та чоловіків;
- V. Стверджують свої волевиявлення та зобов'язання:

- а. продовжувати та розвивати політику, метою якої є досягнення справжньої рівноправності жінок та чоловіків в усіх сферах життя;
- б. продовжувати роботу в рамках Ради Європи для досягнення справжньої рівноправності жінок та чоловіків;
- в. сприяти усвідомленню вимог демократії та прав людини з огляду на рівноправність жінок та чоловіків;

VI. Заявляють, що напрямки діяльності, які мають бути запроваджені для досягнення цієї мети, повинні надати жінці та чоловіку однакову правоздатність і однакові можливості реалізації їхньої правоздатності, а також розвивати індивідуальні здібності та таланти. В цих напрямках діяльності потрібно передбачити відповідні заходи - включаючи і тимчасові спеціальні заходи, які спрямовані на прискорення встановлення реальної рівноправності жінок та чоловіків, - зокрема, коли йдеться про:

- а. захист особистих прав;
- б. участь у політичному, економічному, соціальному та культурному житті;
- в. доступ до державних посад усіх рівнів;
- г. доступ до освіти і свободу у виборі початкової та подальшої загальноосвітньої і професійної підготовки;
- д. права у подружньому житті;
- е. викорінення насильства у сім'ї та суспільстві;
- є. права та обов'язки по відношенню до дітей;
- ж. доступ до всіх професій, зайнятість роботою та заробітну плату;
- з. сприяння економічній незалежності;
- і. доступ до інформації;

VII. Підкреслюють те значення, яке відіграють для здійснення зазначених вище напрямків діяльності забезпечені належним чином інформування та освіта громадян, а також формування у них знань про несправедливість та пагубні наслідки нерівноправності, нерівного ставлення та нерівних можливостей, так само як і необхідність постійно пильнувати з метою запобігання або виправлення будь-яких проявів або форм дискримінації за ознакою статі;

VIII. Запросити держави-члени, які ще цього не здійснили, стати сторонами:

- а. Протоколу N 7 до Конвенції про захист прав людини та основних свобод, а також Європейської соціальної хартії та Додаткового протоколу до неї;
- б. Конвенції Організації Об'єднаних Націй про ліквідацію всіх форм дискримінації щодо жінок;

та застосовувати Найробіські перспективні напрямки діяльності для покращення становища жінок, які було прийнято Світовою конференцією задля вивчення та оцінки результатів проголошеного Організацією Об'єднаних Націй десятиріччя для жінок: рівноправність, розвиток та мир (Найробі, Кенія, 15 - 26 липня 1985 року).
